

Det er det omvendte af, hvad alle andre mennesker gør, og det er det omvendte af, hvad statsministeren forventer at befolkningen gør.

Og til slut vil jeg også sige til statsministeren, at jeg altså ikke synes, man skal markedsføre forslaget om et forbud mod ophold i bestemte ejendomme mere, end at man samtidig vil indrømme, at det forslag ikke løser alle problemer, for det gør det altså ikke.

Hvis vi bilder befolkningen ind, at nu har vi løst hele problemet, har vi snydt, for vi har kun løst nogle af problemerne; vi har løst de aller-mest nærliggende. Og jeg håber, at statsministeren er enig med mig i, at meget andet skal gøres efterfølgende, for ellers har vi bare stukket befolkningen blå i øjnene og givet den en falsk tryghed, og så kan en 7-årig pige stadig væk ikke gå trygt i skole.

Så hvis statsministeren mente det, han sagde – og det tror jeg faktisk statsministeren gjorde; jeg er bare ked af, at det var så sent, han fandt ud af det – skal vi altså have fundet ud af at lægge noget mere til det lovforslag.

Jeg er også glad for, at vi får en åben debat om det, for vi kan jo lige så godt være ærlige og sige, at forslaget ikke er problemfrit, men dér er jeg enig med statsministeren i, at det overordnede hensyn må være hensynet til befolkningens sikkerhed og ikke til forbyrdernes bekvemmelighed. Det er jeg helt enig med statsministeren i, når vi kommer frem til de snore.

Og så kan jeg ikke lade være med at sige til fru Anne Birgitte Lundholt og Det Konservative Folkeparti, at det lød lidt hult, når hun efter at have holdt en tale, hvor man godt kunne blive i tvivl om, hvorvidt Det Konservative Folkeparti allerede var blevet parlamentarisk grundlag for den nuværende regering, slog fast, at man ikke skal være i tvivl om, at Det Konservative Folkeparti ønsker en ny regering, men at Det Konservative Folkeparti godt kan finde ud af, at der ikke er 90 mandater.

Nej, for hver gang vi nærmer os de 90 mandater og dermed chancen for at komme af med denne regering, hvem er det så, der løber af pladsen? Det gør Det Konservative Folkeparti! Det har vi set gang på gang, så det er hul tale.

Og om dagsordenerne vil jeg da kun sige, at når vi har fremsat dagsordensforslaget om sygehusene, er det faktisk et spørgsmål om, at vi har dårlige erfaringer med ord og handlingsplaner. At der er 90, der trykker på knapperne eller skriver under på en aftale, har en bindende virkning herinde, og det var egentlig det bin-

dende løfte, vi gerne ville give syge mennesker, for så ved de syge mennesker i hvert fald, hvad de har at rette sig efter, og vi vil blive utroligt skuffede, hvis regeringen efter debatten i dag ikke kan stemme for den dagsorden.

Og med hensyn til den sidste dagsorden foreslået af Dansk Folkeparti skal jeg sige, at den stemmer Fremskridtspartiet selvfølgelig for. Det manglede bare andet! Skulle regeringen ikke som part i den sag være forpligtet til at udlevere dokumenter, må man spørge: Hvem skulle så? Så den dagsorden vil vi naturligvis stemme for.

Pia Kjærsgaard (DF):

Statsministerens såkaldt nye, hårde stil har været diskuteret meget i dag, og det har også været diskuteret meget, om Socialdemokratiet på det retspolitiske område skulle have nærmet sig visse andre partier ovre på den anden side. I det hele taget har der jo været vendt op og ned på begreberne. På et tidspunkt lagde jeg nemlig mærke til, at to fremtrædende SF'ere omtalte nogle analyser, som de havde læst i Berlingske Tidende. Og sådan har der været så meget.

Jeg tror desværre ikke, at der er så forfærdelig meget ny stil fra statsministerens side, hvad angår det retspolitiske, men det vil jeg håbe at der er. Jeg er sådan set fuldstændig ligeglad med, om Socialdemokratiet ikke tidligere har stemt for nogle forslag, som Socialdemokratiet måske er lidt mere indstillet på – ikke helt, men lidt mere.

Det, det drejer sig om, er, at der skal ske noget på det retspolitiske område nu, og der er gode grunde til, at der skal ske noget – ingen tvivl om det – bl.a. inden for rockerkriminaliteten, kriminaliteten blandt udlændinge.

Jeg vil godt give landets justitsminister så meget medhold i det, han sagde den dag i Polensgade, som har været diskuteret meget i dag, at hvis Folketinget ville vedtage de forslag, som regeringen ville komme med – vi kendte dem ikke på det tidspunkt – ville der ikke være rockere i efterårsferien. Der skal i hvert fald ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti er helt indstillet på at støtte ethvert skridt. At vi så afgjort ikke tror på, det er nok at flytte rundt på folk, er så en anden sag, men lad det nu være.

Når regeringen kommer bare med et minimalistisk forslag, som måske kan være med til at dæmme op for problemerne, og som politiet siger de godt kan bruge, er vi selvfølgelig med.

Et andet omdiskuteret forslag drejer sig om narkopusheres eventuelle udvisning af Dan-